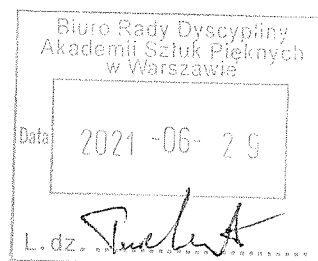

Prof. dr hab. Marek Sak

Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Recenzja rozprawy doktorskiej pani mgr Magdaleny Jędrzejczyk

pt. *Abstrakcjonizm abstrakcyjny*

Recenzja ta sporządzona jest na podstawie materiałów przekazanych przez Biuro Rady Dyscypliny Sztuk Pięknych w Warszawie:

Dokument powierzający mi funkcję recenzenta

odpis dyplomu magisterskiego z suplementem do dyplomu

życiorys z wyszczególnionym dorobkiem wystawienniczymi wyróżnieniami

2 certyfikaty poświadczające znajomość języków angielskiego i hiszpańskiego

Zaświadczenie o odbywaniu studiów trzeciego stopnia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

opinia promotora

Portfolio, Magdalena Jędrzejczyk

rozprawa doktorska *Obserwacjonizm abstrakcyjny*, składający się z opisów w języku polskim

i angielskim oraz reprodukcji 16 obrazów uzupełnionych reprodukcjami detali.

Pani Magdalena Jędrzejczyk ukończyła Wydział Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie z tytułem magistra, uzyskanym z wyróżnieniem 1.07.2014 roku. W 2011 roku w ramach wymiany międzynarodowej studiowała w Uniwersytecie Politechnicznym de Valencia w Hiszpanii. W 2019 /2020 ukończyła studia niestacjonarne trzeciego stopnia.

W latach 2013 – 18 realizuje w kraju osiem wystaw indywidualnych i uczestniczy w dziesięciu zbiorowych w tym dwie zagraniczne jedna w Berlinie druga w Wilnie. W roku 2015, uczestniczy w dwóch konkursach uzyskując wyróżnienia. Na swoim koncie ma także realizacje ścienne na Oddziale Pediatrii Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie (60 m²), 2014, sgraffito dyplomowe 400 x 185 cm, 2014 i w Klubie Eufemia na Krakowskim Przedmieściu 5 w Warszawie.

Pani Magdalena swoją rozprawę doktorską zaczyna od opisu technologii jakiej użyła do przygotowania podobraz. Dopiero po tym akapicie kontynuuje o inspiracjach, ideach, kolorze, ruchu dzięki któremu obrazy powstają. Od razu czujemy jak istotny jest dla niej warsztat. Mamy do czynienia z malarką, która proponuje dzieła wykonane rzetelnie i zgodnie z rygorami techniki. Jest absolutną profesjonalistką z wielką kulturą plastyczną.

Jej twórczość pomimo całkowitej oryginalności jest zakotwiczona w tradycji malarstwa europejskiego. Absolutny linearyzm przedstawień budzi skojarzenia z secesją, Klimtem czy Wojtkiewiczem. Wiejska tematyka przez temat, daleko, ale jednak przywołuje skojarzenia z malarstwem niderlandzkim. Są one bardzo odległe. Pani Magdalena w swojej twórczości posługuje się językiem bardzo osobistym i współczesnym. Oryginalna jest u niej forma pracy, której elementem jest ruch. Przemieszcza się różnymi środkami lokomocji a są one można rzec, jedną z części jej twórczego warsztatu. Druga część to klasyczna realizacja warsztatowa przy sztaludze. W tym

miejscu odniosę się do podziału kolekcji, którego artystka dokonała według formatów. Może tak być, jednak ja przedstawię inną możliwość, mianowicie podział ze względu na środki lokomocji dzięki którym dzieła powstały. Pierwsza część kolekcji, większa, to prace inspirowane przemieszczaniem się na rowerze, spacerach z dzieckiem i wózkiem. Przedstawiają wiejskie sceny. W tym zestawie obrazy są bez człowieka. Druga część to obrazy bardziej statyczne ale już z ludźmi. Są z dalekich wypraw do Rzymu, Tel Avivu i nawet obraz pod tytułem *Wisła* w ten zestaw się wpisuje. Obrazy te są inaczej komponowane więcej w nich wielkich płaszczyzn światła a człowiek jest mocno z nim i przestrzenią zintegrowany. W tych obrazach wibracje konturu, nie wyzwalają takiego poczucia ruchu jaki jest w pozostałej części kolekcji. Tym niemniej doskonale jest uchwycony klimat wywołany słońcem i gorącym powietrzem.

Artyści od zawsze używali narzędzi w swojej pracy. Nie mam na myśli palety i pędzli a wszelkiego rodzaju szkła, camera obscura, aparaty fotograficzne czy rzutniki itp. Różnie ich używano od przenoszenia rysunku czy poszukiwania deformacji do przemalowywania fotografii włącznie. Poszukiwanie motywów też bywało odmienne, malarze pracowali w pracowniach, chodzili z farbami szkicownikami piechotą w poszukiwaniu motywów, jeździli zaprzęgami, czy jak Wyczółkowski ładowali kamienie na drugiego konia i w góry do Morskiego Oka.

Pani Magda Jędrzejczyk również musi przemieszczać się w poszukiwaniu inspiracji, wybiera najczęściej rower, a jako szkicownika używa swojego smartfona. Narzędzie nowe a zarazem stare, jest w nim aparat fotograficzny. Małe lekkie pozwala łapać szybko dużo motywów a nawet robić filmy w trakcie jazdy. Postrzeganie w czasie jazdy jest inne niż kiedy idziemy pieszo, inna jest perspektywa, widzenie zawsze impresyjne dają inny kadr zapisany w aparacie. To wszystko jest widoczne w obrazach malowanych przez doktorantkę. To ta zatrzymana chwila, złapany prawie przypadkiem kadr. Ruch podkreślają cięcia kompozycyjne np. w obrazie *Eternit i ptaki-cisza*, *Eternit i ptaki-rytmy* przecięte krawędzią obrazu ptaki wyprowadzają nas poza obraz. Pełne ruchu są także obrazy ze stodołami, mienią się w swoim rytmie niczym uciekający świst za oknem pociągu. A cały ten efekt jest wynikiem zarówno kompozycji rytmicznej jak i konturu, który wibruje powodując wrażenie drgania, ruchu i przestrzenności. Kontur dodatkowo dopełnia płaskie plamy koloru podbijając tym efekty ruchu rozgrzanego powietrza i światła.

Cała kolekcja jest bardzo spójna, jednak nie mogę pominąć jednego obrazu, który być może coś nowego zapowiada. To jeden z obrazów znalezionych w czasie wiejskich podróży pt. *Cielak* czy *cielęcina*. Niby krowy, sielski widok zobaczony przez urządzenia i zabudowania rolnicze a jednak....

Już sam tytuł, i użyte elementy zwracają uwagę na coś zupełnie innego. Ujawnia się w dziele empatyczność i refleksyjność autorki .

Konkluzja:

Mgr Magdalena Jędrzejczyk doskonale zna i posługuje się warsztatem malarskim a połączenie go z ideą ruchu w inspiracji i umiejętna transformacja na statyczne podobrazie jest jej indywidualnym wkładem w sztuki piękne i techniki malarskie. Taka postawa połączona z wrażliwością bardzo dobrze wróży na przyszłość.

Tym samym jednoznacznie stwierdzam, że pani mgr Magdalena Jędrzejczak spełnia wszystkie ustawowe warunki niezbędne do uzyskania stopnia Doktora Sztuki. Wymagania określone w art.187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce(t.j Dz. U. z 2020 r.poz.85ze zm.).

Łódź 19.06.2021

